

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [\[sl\]](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Sądami właściwymi do wydania orzeczenia w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są:

w sprawach cywilnych – **sądy rejonowe** (art. 30 kodeksu postępowania cywilnego, dalej jako „ZPP”); Uradni list RS (Dziennik Urzędowy Republiki Słowenii – UL RS) nr 73/07 — oficjalna wersja jednolita, 45/08 — 45/08 – ustawa o arbitrażu, 111/08 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 57/09 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 12/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 50/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 107/10 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 75/12 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 40/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 92/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 10/14 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 48/15 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 6/17 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 10/17.), a w sprawach gospodarczych – **sądy okręgowe** (art. 32 ZPP). Regulacje dotyczące rozstrzygania sporów w sprawach gospodarczych są zawarte w art. 480–484 ZPP. Tekst ZPP jest dostępny na stronie internetowej Systemu Informacji Prawnej Republiki Słowenii: <http://pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO1212>

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Zgodnie z art. 4 ust. 1 do celów europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń akceptuje się następujące środki komunikacji:

— formularz A (załącznik I) składa się do właściwego sądu na piśmie drogą pocztową, za pomocą technologii komunikacyjnej (np. faksu), doręcza się sądowi bezpośrednio lub za pośrednictwem doręczyciela (art. 105b ZPP).

Pism nie można na razie przysyłać drogą elektroniczną.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Pomocy praktycznej w wypełnianiu formularzy udzielają zgodnie z art. 11 następujące właściwe w tym zakresie organy i organizacje:

Pomocy praktycznej w wypełnianiu formularzy oraz ogólnych informacji na temat postępowania udziela bezpłatnie personel właściwego sądu. Jeżeli chodzi o konsumentów, praktycznej pomocy udziela również Europejskie Centrum Konsumentów pod adresem: Kotnikova 5, 1000 Ljubljana, adres e-mail: epc.mgrt@gov.si, tel.: (01) 400 37 29, strona internetowa: <https://www.epc.si/>.

Konsumenci, którzy spełniają warunki określone w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej (UL RS nr 96/04 – oficjalna wersja jednolita, 23/05, 15/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego i 19/15.), również mogą uzyskać bezpłatną pomoc prawną. Pomoc prawna może obejmować udzielanie porad prawnych, reprezentowanie przed sądem oraz inne czynności, o których mowa w ustawie o bezpłatnej pomocy prawnej, oraz wyjątkowo zwolnienie od kosztów sądowych.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

Technicznie dostępne i dopuszczalne sposoby doręczania dokumentów drogą elektroniczną i za pośrednictwem technologii komunikacyjnych zgodnie z art. 13 ust. 1, 2 i 3 oraz sposoby udzielania uprzedniej zgody na doręczanie dokumentów drogą elektroniczną na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 są następujące: Dokumenty, o których mowa w art. 5 ust. 2 i 6, oraz orzeczenia wydane na podstawie art. 7 doręcza się zgodnie z przepisami ZPP.

Kwestie związane z doręczaniem dokumentów i kontrolą akt uregulowano w art. 132–150 ZPP.

W art. 132 ZPP ustanowiono różne sposoby doręczania dokumentów: pocztą, bezpieczną pocztą elektroniczną, za pośrednictwem komornika, za pośrednictwem sądowej służby doręczeńowej lub inną drogą przewidzianą przepisami prawa (doręczenie przez osobę prawną lub fizyczną, której działalność polega na doręczaniu dokumentów).

W postępowaniu cywilnym nie można jak na razie doręczać dokumentów drogą elektroniczną; z tego względu dokumenty sądowe należy doręczać w postaci materialnej, najczęściej pocztą.

Czas i miejsce doręczania dokumentów: w ciągu dnia w godz. 6.00–22.00 lub przez całą dobę pocztą elektroniczną (art. 139 ust. 1 ZPP).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Następujące osoby lub, w stosownych przypadkach, przedstawiciele określonych poniżej zawodów, mają zgodnie z prawem obowiązek przyjmować dokumenty lub inne informacje w postaci pisemnej drogą elektroniczną zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2:

W postępowaniu cywilnym nie można jak na razie doręczać dokumentów drogą elektroniczną; z tego względu dokumenty sądowe należy doręczać w postaci materialnej, najczęściej pocztą.

Gdy elektroniczne doręczanie dokumentów sądowych stanie się technicznie możliwe, sądy będą doręczać dokumenty sądowe organom krajowym, adwokatom, notariuszom, komornikom, biegłym, rzeczoznawcom, tłumaczom, syndykom oraz innym osobom lub podmiotom zaufania publicznego wyłącznie drogą elektroniczną (na bezpieczną skrzynkę pocztową).

Sporządzenie i publikowanie wykazu osób i podmiotów prowadzących działalność zaufania publicznego należy do Sądu Najwyższego Republiki Słowenii.

Wykaz ten publikuje się na stronie internetowej Sąd Najwyższego (portal e-Sodstvo). Osoby i podmioty umieszczone w tym wykazie mają obowiązek posiadać bezpieczną skrzynkę elektroniczną. Adresy tych skrzynek przysyła się słoweńskiemu Sądowi Najwyższemu; osoby i podmioty, o których mowa, informują Sąd Najwyższy każdorazowo o zmianie adresu tej skrzynki. Adresy umieszczone w wykazie uznaje się za oficjalne adresy bezpiecznych skrzynek elektronicznych.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

Opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń, w tym sposoby ich obliczania i uiszczania zgodnie z art. 15a, są następujące:

Wysokość opłat sądowych określa ustawa o opłatach sądowych (UL RS nr 37/08, 97/10, 63/13, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 19/15 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 30/16, 10/17 — ZPP-E, 11/18 — ZIZ-L oraz 35/18 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, dalej jako „ZST-1”). Opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń są takie same jak opłaty pobierane w krajowych postępowaniach uproszczonych.

W europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń pobiera się jedną opłatę stałą, której wysokość jest uzależniona od wartości przedmiotu sporu:

--	--

Jeżeli wartość przedmiotu sporu w EUR wynosi lub mniej,	opłata sądowa w EUR wynosi
300	54
600	78
900	102
1 200	126
1 500	150
2 000	165
2 500	180
3 000	195
3 500	210
4 000	225
4 500	240
5 000	255

Powód powinien wnieść tę opłatę przy wszczęciu postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Opłatę można uiścić z góry, tzn. przy złożeniu wniosku o wszczęcie postępowania lub, jeżeli wniosek został złożony w sądzie wcześniej, po otrzymaniu wezwania do uiszczenia opłaty, zawierającego nie tylko informację o jej wysokości, lecz również inne informacje niezbędne do jej wniesienia (np. termin).

Opłatę można wnieść na odległość, co umożliwi stronom jej uiszczenie innym państwie członkowskim niż to, w którym znajduje się właściwy sąd. Można w tym celu skorzystać z następujących sposobów zapłaty:

- przelewem bankowym;
- kartą kredytową lub debetową lub
- za pomocą polecenia zapłaty z rachunku bankowego powoda.

Zgodnie z art. 6 ZST-1 opłaty sądowe w europejskim postępowaniu w sprawie drobnych roszczeń można wносить gotówką, elektronicznie lub jakimkolwiek innym dostępnym sposobem.

W praktyce na dzień dzisiejszy opłaty sądowe wnosi się wyłącznie przelewem bankowym, choć można je regulować również na miejscu w sądzie kartą.

W ramach upowszechniania elektronicznych usług płatniczych wszystkie banki oferują usługę przelewu internetowego. Jeżeli chodzi o przelewy elektroniczne za pośrednictwem bankowości internetowej, opłaty sądowe należy wносить na specjalne sądowe rachunki do tego celu przeznaczone.

O numerach tych rachunków informują strony internetowe poszczególnych sądów. Linki do stron internetowych sądów zawierających numery kont i inne informacje niezbędne do wnoszenia opłat sądowych znajdują się w danych kontaktowych sądów rejonowych i okręgowych.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Informacje o terminach wnoszenia środków odwoławczych, o których mowa w art. 17, oraz sądach, do których takie środki należy wnieść:

Środki odwoławcze należy wnieść w terminie ośmiu dni od doręczenia orzeczenia (art. 458 ZPP). Środek odwoławczy należy wnieść do sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie (**sąd rejonowy**) (art. 342 ZPP).

W sprawach gospodarczych środki odwoławcze wnosi się w terminie ośmiu dni od doręczenia orzeczenia (art. 458 w związku z art. 480 i art. 496 ZPP).

Środek odwoławczy należy wnieść do sądu pierwszej instancji, który wydał zaskarżone orzeczenie (**sąd okręgowy**) (art. 342 ZPP).

Rozpoznawanie środków odwoławczych należy do sądów wyższych (*višja sodišča*) (art. 35 i art. 333 ZPP).

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Informacje o postępowaniu w sprawie ponownego zbadania orzeczenia, o którym mowa w art. 18, oraz o właściwych w tym zakresie sądach:

Skorzystanie ze środka zaskarżenia umożliwia stronie wystąpienie o przywrócenie terminu (art. 116 ZPP). Jeżeli sąd uwzględni ten wniosek, postępowanie powraca do stadium sprzed uchybienia terminu, a wszystkie rozstrzygnięcia sądu podlegają uchyleniu.

Po upływie sześciu miesięcy od przywrócenia terminu strona ma jedynie możliwość wystąpienia o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym orzeczeniem zgodnie z art. 394 ust. 3 ZPP.

Właściwy do rozpoznania obu tych środków jest sąd, który wydał orzeczenie.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Zgodnie z art. 21a ust. 1 o celów postępowania akceptuje się następujące języki:

Językami urzędowymi są język słoweński oraz dwa oficjalnie języki mniejszości narodowych używane w sądach położonych na obszarach kraju, w których te mniejszości zamieszkują (art. 6 i art. 104 ZPP). Językami mniejszości narodowych są język włoski i język węgierski.

Status gmin wielonarodowościowych uregulowano w ustawie o utworzeniu i delimitacji gmin (UL RS nr 108/06 — oficjalna wersja jednolita oraz 9/11; dalej jako „ZUODNO”) Zgodnie z art. 5 ZUODNO gminami wielonarodowościowymi są te gminy, które jako takie zostały zdefiniowane w statutach gmin Lendava, Hodoš-Šalovci, Moravske Toplice, Koper, Izola oraz Piran.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do wykonania i stosowania art. 23 właściwe są następujące organy:

Organami właściwymi do wykonania są **sądy rejonowe** (art. 5 ustawy o egzekucji i zabezpieczeniu roszczeń cywilnych) (UL RS nr 3/07 — oficjalna wersja jednolita, 93/07, 37/08 — ZST-1, 45/08 — ustawa o arbitrażu (ZArbit), 28/09, 51/10, 26/11, 17/13 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 45/14 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 53/14, 58/14 – wyrok Trybunału Konstytucyjnego, 54/15, 76/15 — wyrok Trybunału Konstytucyjnego, oraz 11/18). Właściwość tych sądów dotyczy również stosowania art. 23.

Ostatnia aktualizacja: 07/10/2019

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.